

ת"פ 24680/08 - מדינת ישראל נגד ב.א.

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 24680-08 מדינת ישראל נ' א' (עוצר)
לפני כבוד השופט אבי לוי
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם ב.א. (עוצר)

גזר דין

כללי

ב.א., הנאשם שלפני, הורשע על-סמך הודהתו בביצוע שורה של מעשי עבירה אשר יוחסו לו בכתב-אישור מתקון אשר הוגש נגדו ביום 25.9.17.

עובדות האירוע

כתב-האישור עוסק באירועים אשר ארעו ביום 31.7.17 בשעת אחר-צהרים, עת הנאשם נהג ברכב ברחוב המיסדים בקרית ביאליק. שני שוטרים רכבו אותה העת על אופנועים משטרתיים בתפקיד. התנהגות הנאשם עוררה את חدام ולפיקר, הם נפנו אליו על-מנת לבדוק רישיונו. הנאשם, אשר הבחן בהם, **האייך מהירות נסיעתו ופנה לרוח' השומר על-מנת להימלט מהשוטרים, זאת חרף העובדה שאחד השוטריםאותת לו באמצעות צופר-האופנו שיעזרו.** הנאשם המשיך בנסיעה במהירה, פנה לכਬיש בוגד לתמרור "הכניסה אסורה", נסע בוגד לכיוון התנועה אל רחוב השומר בעוד שהשוטרים נסעים אליו.

בהמשך, פנה הנאשם ימינה לרחוב צר ללא מוצא, הגיעו להיליט לנסוע לאחרו ולהימלט מהשוטרים. הנאשם הביט לאחרו והבחן בשוטר שנעצר מטרים ספורים מאחוריו; הוא התבונן לאחרו **והאייך את נסיעתו לאחרו לעבר השוטר בנסיעה מהירה ומסוכנת, למורת שהשוטר היה מאחוריו על סף עצירה צועק לו וمبקש ממנו לעצמו השוטר, אשר הבחן בוגד נסוע לעברו הסיט במהירות את האופנו לשמאל; הנאשם חלף על-פניו מרחק של כ-25 ס"מ ממנו.**

בהמשך, תוך הימלטות, המשיך נסוע לאחר פגעות פגעה ברכב פרטי בעלות אזרח, שחנה לצד הרחוב. כתוצאה מכך, נגרמו לאווטו רכב נזקים בפגוש האחורי, בთא המטען בפנס ובכנף השמאלי.

השוטרים המשיכו נסעים אחרי הנאשם ארץ זהNewsletter בשלו, יצא מרחוב השומר ונסע לכיוון רחוב המיסדים. למרחק קצר ממשם, פגע הנאשם ברכב פרטי נוסף (השיר לשושנה מיבאום) וברכב שבבעלות יהודה שבב. **כתוצאה מפגיעה זו נגרמו נזקים לשני כלי-רכב הללו. הנאשם איבד שליטה על הרכב זה ונצער.**

אחד השוטרים הגיע בנסיעה עד סמוך לרכב, הורה לנאים שלא לוזז; הנאשם הוציא רגלו מחלון דלת הנהג בנסותו
עמוד 1

lezat maharkev, hozia makomim scin ba'orot 23 s'm zork oto arzah. baton ha'rakev n'matah scin nospat
ba'orot 19.5 s'm.

סעיף האישום

במעשיו הנ"ל עבר הנאשם את העבירות הבאות, שבעוישיתן הורשע, כאמור, על-סמן הודעתו -

מעשי פזיות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק");

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין;

החזקת scin שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין;

חבלה במו"ד לרakev, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין;

אי-ציות לתמרור "הכניסה אסורה", לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 וסעיף 62(8) לפקודת התעבורה [נוסח חדש];

נסעה בכיוון הפוך, בנגדו ולתקנה 37 לתקנות התעבורה וסעיף 62 לפקודת התעבורה.

ראיות התביעה לעניין העונש

הוצגו לפני תדפסי מידע פלילי (כללי ותעבורה) בעניינו של הנאשם.

מלאו למדתי שבioms 27.7.16 נתן הנאשם את הדין לפני בית-משפט השלום בעכו על שתי עבירות - האחת, שענינה **תקיפה סתם** ושניתה שענינה **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**. הוטלו עליו שני חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לביל יער עירית אלימות למעט איוםים. עונש זה הוא **בן-הפעלה**, לפי גרסת התביעה. כן למדתי שבioms 5.2.14 נתן את הדין הנאשם (לא הרשותה) בבית-המשפט לנוער בעבירה שענינה **תגרה במוסד ציבורי**; ולכך שבioms 22.10.13 הוא נתן את הדין על עבירות שענינה **החזקת scin, פגעה ותקיפה**.

כן עלה שלחובתו זכויות עבירות תעבורה שענין נהייה בריבב שניתנה עליו הودעת אי-שימוש (בשנת 2015); **נהיגת לא רישון נהיגה** (בשנת 2016); נהיגת בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ונהייה כשברמזור או רודם (בשנת 2016); נהיגת בריבב לא תקין (2016) ונהייה כשרישון הנהיגת פקע תקופה בת למעלה מ-6 חודשים (2017).

תסוקיר שירות המבחן

לנוח גילו, הזמן בעניינו של הנאשם תסוקיר מאת שירות המבחן. מהתסוקיר עליה, כי הנאשם הוא בן 21, מתגורר בבית הורי ועובד במפעל טرم מעצרו. הביטוח הלאומי הכיר בו כמי שסובל מהפרעת אישיות, הפרעת קשב ורכיב, מצב פסיכוטי לאחר אשפוז וכעת מצוי ברמיסיה חלקית. לפיכך, הוא זוכה לקצבת נכות מהביטוח הלאומי.

בני משפחתי-המוחצא שלו מנהלים אורח חיים תקין ונורמלי. הנאשם השלים 12 שנות-לימוד (חלקן במסגרת חוץ-ביתית); הוא השלים תעודת בגרות חלקית וכן תעודת טכני מחשבים ורשתות. הוא גילה קשיי התנהגות בבית-הספר, היה מעורב בקטטות ובגיל ההתבגרות ניהול קשרים חברתיים שולטים והחל במערכות פלילית. בשל כך ובשל מצבו

הנפשי הוא לא גois לצבא (חרף נסינו להשתקם עובר למועד שיעוד לגoso). הוא עבד בעבודות מזדמנות אך התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית.

הוא אושפץ באשפוזים פסיכיאטריים שלוש פעמיים בשנים 2015-2016 בגין מוצבים פסיכוטיים אשר נגרמו עקב שימוש בסמים. שירות המבחן עמד על ממצאי הבדיקה הפסיכיאטריות שנערכו לנאמן במסגרת ההליכים בתייק זה.

עוד עמד שירות המבחן על תיקי מב"ד בגין עבירות של סמים ואלימות התלוים ועומדים בעניינו של הנאשם; על כך שקיבלת האחריות בגין מעשי העבירה בוצעו הרשע היתה חלקית בלבד. בפני השירות טען שנמלט מגורמים עבריניים ועל רקע חשש לחיו, נוג במהירות. הוא ביטא עמדה קרבנית והיה ממוקד בעול שנגרם לו. הוא טען להתנצלות מצד גורמי אכיפת-החוק, אך הכיר בכך שבבר נוג בפיזיות ובילדותיות.

השירות התרשם מקרים פרנוואידים באישיותו של הנאשם; עוד התרשם השירות משימוש מרובה באלכוהול ובסמים וכי הנאשם שלל תלוות או התמכרות לאחד מלאה. במהלך כליאתו סבל ממצקה רגשית על רקע הריחוק משפחתו ולפיכך הוגדר כעוצר בהשגה.

בבאו להעריך את הסיכון הנש��ן מה הנאשם ציין שירות המבחן שקיימים בעניינו גורמי סיכון רבים: מעורבות חוזרת בפליליים; חוסר יציבות ונפשית ואשפוזים על רקע זה; עדמה קרבנית וצמצום האחריות; קושי ממשי ברישון דחפים; נתיה להיגרנות אחר חברה שלעיתים דפוסים התמכרותיים לאלכוהול ולסמים; תפוקוד לא-יציב; גוננות יתר מצד בני-המשפחה וקושי מצד להציב לו גבולות.

גורמי סיכון צינו כמודעות ראשונית לקשייו וכוכנותו להשתתף בתהילך טיפול. ההערכה היא כי נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות ברמת חומרה גבוהה.

להערכת השירות, מצבו מצריך התייחסות טיפולית במסגרת טיפול הדוקה ואיינטנסיבית כשמספרת אמבולטורית אינה מתאימה לרמת הסיכון הנש��פת ממנו.

לפיכך, לא יכול היה השירות לבוא בהמלצת טיפול או המלצה לחלופת ענישה במסגרת הקהילה שתוכל לסייע בהפחחתת הסיכון.

ראיות ההגנה

ראיות ההגנה התמקדו במסמכים ובעדות בעניין מצבו הנפשי של הנאשם. הוגש לפני סיכון אשפוץ מהמרכז לביריאות הנפש "מעלה הכרמל". האמור באשפוז בן 12 ימים (10.11.16-21.11.16) שנבע מהפרעות פסיכוטיות קיצונית על רקע שימוש בסמים שונים על רקע אשפוץ קודם בבית-החולים "שער מנשה" בחודש ספטמבר 2016 (למשך 23 ימים). אוביונה פגעה רגשית אשר התאזה עם טיפול רפואי. הנאשם שוחרר בתום האשפוץ ללא שczינה מסוכנותו לעצמו או לסביבתו.

הוצגה חוות-דעת פסיכיאטרית מהמרכז "מעלה הכרמל" מיום 17.8.6 שניתנה על רקע מעצרו בגין מעורבותו בפרשנה הנדונה כאן. סיכון חוות-הදעת מלמד שהנאם איננו מצוי במצב פסיכוטי וכי אין רמז לכך שהוא במצב פסיכוטי בעת ביצוע המעשים הנ"ל. המעשים בוצעו על רקע הפרעת אישיות ושימוש בחומרים אסורים אף כי אין חולק על כך שהוא היה מסוגל להבחין בין טוב לרע. ציין, כי הוא זוקק להמשך טיפול ול嗚עקב רפואי רפואי.

הווצג לפני מסמך מאת המוסד לביטוח לאומי אשר לימד על כך שהנאשם הוכר כנכה בשיעור של 100% בחודשים ספטמבר-נובמבר 2016 ובשיעור 40% בחודשים נובמבר 16'-דצמבר 17'.

כן הוגשה לי חוות-דעת פסיכיאטרית, אותה ערכה ד"ר אלינה גופמן. חוות-דעת זו עלה, כי לאור שימוש בסמים בשנים האחרונות ואפיוזודות פסיכוטיות עם אשפוזים אין ניתן לשולח תחלואה כפולה ומצב של הדרדרות במצבו הרפואי לרבות התפתחות סכיזופרניה. לפיך, הערכה המומחית, שהנאשם זוקק להמשך מעקב וטיפול פסיכיאטרי קבוע במסגרת רכה שאיננה לוחצת ומעמיסה רגשות בדמות מאסר אחורי סורג ובריח. לדעתה, מסגרת "כליאתית" תחמיר את מצבו הרפואי של הנאשם באופן בלתי-הפיק ומשכך, הומלץ לשלו במסגרת סדרת טיפולים רציפה והדוקה. עוד צינה המומחית שהוא רואה חשיבות הטיפול בהתקשרות בסמים; לפיך יש לאפשר לשלו במסגרות שיקומיות של משרד הבריאות או המוסד לביטוח לאומי לתחלואה כפולה. היא העלתה אפשרות שהנאשם זוקק לטיפול ממושך במסגרת קהילתית טיפולית פרטית או במסגרת מקצועית בלבדיו הדוק של בני-משפחה שבו רצון עד לשקמו.

ד"ר גופמן מסרה גם עדות בע"פ בפני בית-המשפט ובמסגרתה חזרה ותמכה באמור חוות-דעתה הכתובה.

אביו של הנאשם, מר מ.א. מסר עדות לפניי אף הוא. ממנה עולה שמדובר במשפחה נורמטיבית כשהבן הבכור עובד כמהנדס בחברת "xxxxx" לאחר שבגר את סיירת-xxxxxx ואילו אבי-המשפחה מועסק במסגרת xxxx. האב סיפר, שלפני הגיוס אירעו אירועים, אשר הביאו לאשפוזים הפסיכיאטריים (בעקבות נטילת סמים) וכי מאז הפכו חי' המשפחה לגיהנום. בכל הנוגע להחזקתו של הנאשם במעטר סיפר העד שהוא שומע מפי שהוא חוויה קשיים עצומים, זוכה לקידונות של עלבונות על רקע היותו מוכך כאדם פסיכוטי.

טייעונים לעניין העונש

התביעה

בסיכון הכתובים, עמדה בא-כוחה המלומדת של התביעה על הערכים החברתיים, שבהם הגיעו מעשיו של הנאשם: בטחון הציבור ושלומו וכן שלמות הגוף והרכוש וכיינה שפוטנציאלי הנזק שנבע מהמעשים היה רב. התובעת עמדה עוד על כר, שرك בסנס הסטיים האירוע בלא אסון ובפגיעה ברकוש בלבד. התביעה הפנתה אל מדיניות הענישה המקובלת ועתה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-30 חודשים מאסר בפועל. התביעה עטרה גם להטלת מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על-תנאי, פיצוי וקנס.

בטיעוני ההשלמה לאחר קבלת תסجيل שירות המבחן, צוין כי ראוי לאמץ את התוכנית וממצאים של שירות המבחן ובפרט לעומת קר שנסחף מהנאשם סיכון רב לנוכח מעורבותו המרובה בפלילים, חוסר יציבותו הנפשית, ראיית האחריות המצומצמת שלו, קשייו בויסות דחפיו ונטייתו להיגור. בא-כוח התביעה אף התיחסה לחו"ד הפסיכיאטרית ממנה עלה, שקיימת היכנות להתקפות מחלת. צוין, כי בשיחה של שעתיים אין ניתן להגיע לאבחנות ממשיות. על כל פנים, נטען כי, מצבו הנפשי ואשפוזיו אינם מהווים, אליבא דעתeva, שיקול ממשי לקולא. ראוי, לטעמה של התביעה להסתמך, בהקשר הנפשי, על חוות-דעת המרכז לביריאות הנפש "מעלה הכרמל", שלפה הנאשם כשיר לעמוד לדין ומודע היטב למשיו.

ההגנה

הסגנור המלומד, עו"ד חיט, טען כי מספר טעמים אישים מצדיקים הקלה עם הנאשם ללא קשר למתחם שייקבע בעניין

מעשו: מצבו הנפשי, הצורך לשקמו וטעמים של צדק. הסגנור ציין כי עניין לנו כאן באירוע יחיד ונΚודתי; בלתי-מתוכן וספונטני כאשר לכוח המשטרה הייתה תרומה להתפתחותו. בכל הנוגע לנטיות העבירה התמקד הסגנור במצב הנפשי של הנאשם וטען, כי ראוי לראות בנאשם מי עבר את העבירה בנסיבות הקרובות לנסיבות התקיימות סיג לאחריות פלילתית (שענינו אי-שפויות הדעת). בהקשר זה הופנה אל פסק-דיןו של בית-המשפט העליון בעניין לפוליאנסקי (ע"פ 5669/14 **לפוליאנסקי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 15.12.29); לא היה הנאשם לנאשם כוונה לפגוע בבני-אדם; פוטנציאל הנזק לרכוש התממש. בריחתו של הנאשם מהשורדים, אליבא דסנגור בלתי-מוסברת אלא רק בבעיותו הנפשיות.

הסגנור טען שטעמי צדק מצדיקים במקרה זה לסתות ממתחם הענישה ובפרט הדגיש את הטענה, שמדובר במצב של מרשו עשוי להידדר אם יאסר.

הוסף הסגנור, כי הפגיעה בנאשם ובבני-משפחה כתוצאה ממעצרו עד כה וכთואה למאסר עשוי להיות מוטל עליו היא אונשה. בני-משפחה אנשים נורמטיביים ורגשיים מאוד במצבו של הנאשם; הם משקיעים את כל משאבי הכספי והזמן על-מנת לנסوت לשקמו; מצבו של הנאשם בכללו מדורדר מאוד.

הסגנור התייחס לתקיר שירות המבחן וצין, כי אי-אפשר היה לצפות מה הנאשם, במצבו, לקבל אחריות מלאה על מעשיו בפני השירות ולפיכך, כי אין תימה על כך שאין בתקיר המלצה שיקומית.

הסגנור טען, כי אין זה נכון להורות על הפעלת עונש המותנה בהתחשב בכך, שמעשה-הUBEירה שביצעוו הורשע הנאשם אכן אינם מעשה תקיפה במחותו אלא מעשה פיזי ללא כוונה לפגוע בחולת. לחלוין, עבר הסגנור להורות על הפעלת המאסר בחופף מפאת העדר דימוי בין העבירה, שבגינה הוטל עונש התנאי לבני המפעילה את התנאי מצדיקה זאת, לטעמו.

בשול טיעונו, ביקש הסגנור להדגש את העובדה שה הנאשם נכנס **לקטgoriyt "הבררים-צעירים"**, מה שגם כן מצדיק חריגה ממתחם הענישה ההולם.

דברו האחרון של הנאשם

ה הנאשם הביע צער על מעשיו ובקש חזמתנות נוספת. הוא ציין כי הוא מבקש לשמה את הוריו וכי עשה הרבה על-מנת לשמחם. עוד ציין שהוא מעוניין לקבל עזרה. הוא סיפר שכשריצה עונש של 17' עשה זאת באהבה ועם כל הלב, וכן סיפר שעשה הרבה על-מנת לנסות ולהתגיים לצה"ל ולתרום, אך הדבר לא עלה בידו.

דין והכרעה

האירוע שגרם בידי הנאשם לפני הוא חמור ואר בארוח נס הוא הסתיים بلا נפגעים בגוף או חס וחלילה בנפש. הימלטות משורדים היא עצמה מעשה מסוכן הראי לכלי גינוי; כאשר הדבר נעשה באורח המסקן את חייהם של השורדים ושל עברי-אורחים אחרים אף גורם, מ恐惧 העדר אכפתות לנזק של ממש לרכושם של אחרים האמור במעשה הצדיק תגובה עונשית הולמת, חvipה ומרתיעה. העובדה, שברשות הנאשם נמצא שני סכינים בעלי להבים ארוכים בהחלה מהוווה רקע והסביר למעשים הללו. בודאי שגם בה כדי להצדיקם. יודגש, החזקה בלתי-חויקת של **שני** סכינים, כאמור, היא עצמה עבירה חמורה הרואיה להוקעה.

אין ספק, שה הנאשם לפני, בנסיבותיו האישיות, ובפרט הנפשיות הוא מיוחד במינו. מכלול החומר הרפואי שהונח לפני

מלמד, כי על רקע בעיות-אישיות הוא החל צריך סמים, מה שшибש את מהלך חייו, גרם לו להתאשפז באשפוזים פסיכיאטריים על רקע אפיוזות פסיכוטיות ואף סיכו מסטר פעים באירועים אלימים, בגיןם הובא לדין בפני בית-משפט.

אין ניתן לגזר דין של הנאשם זה בהタルם מרקעו הפסיכיאטרי ונזקקותו הטיפולית בהקשר זה. אפנה, אפוא, לבצע את מלאכת גזרת הדין בהתאם לכללי הבנייה הענישה המצוים בסימן א' בפרק ו' שבוחק העונשין.

אפנה תחילה לקבוע את מתחם הענישה ההולם למשיו של הנאשם, מתחם אשר ישקף יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ב' לחוק).

בקביעת המתחם ראוי לבחון את הערכים החברתיים שבהם פגעו מעשיו, את מידת הפגיעה בהם ואת מדיניות הענישה הנהוגה בכגון דא וכן את הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ג' לחוק).

הערכים החברתיים שבהם פגעו מעשו של הנאשם הם אלה: בטחון הציבור; הסדר הציבורי; הגנה על חיים ועל גופם של שוטרים, המבצעים תפקידם; הגנה על רכושו של הציבור מפני פגעה.

מעשו של הנאשם פגעו בערכיהם הללו במידה מסוימת. בנסיבות הפרועה הוא סיכון חי' עובי-הדרך; הוא העמיד בסכנה מוחשית ומידית את חייהם של השוטרים אשר דלקו אחריו ואת גופם. הוא הפר את חובתו הברורה לצית לשוטרים בתפקיד ולהוראותיהם; הוא פגע במספר מכוניות חוננות וגרם להן נזק של ממש.

בת-המשפט נוהגים להחמיר בענישת ערביינים משולחי-רסן, המסקנים את חי' אנשי אכיפת החוק תוך זלזול הן בסמכותם של אלו הן בחוקי-התנועה בשעת מנוסתם. הפסיקה מחמירה בפרט מקום בו הועמדו חי' השוטרים בסכנה ומקום בו בפועל נגרמה פגעה בגוף או ברכוש באירוע. עמד על כך רב' א' לוי במסגרת ע"פ 06/2079 **עצא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.06.2007) בצדתו כדלהן:

"..שעת חירום היא בדרכים, הויאל וכמעט בכל יום מצטרפות משפחות רבים למעגל השcole שנגרכם בעטיה של נהיגה רשלנית. בנסיבות אלו, כשבתוכנו מסתובבים לא מעטם המעלים, ומדעת, את רף הסיכון בכבושים לשיאים שלא ידעון כמותם, מצווה בית המשפט להחמיר בענישה כדי לתרום את תרומתו לביעורו של נגע זה".

ראו בנוסף, הדברים שנכתבו במסגרת ע"פ 10/20149 **מדינת ישראל נ' מוסלאן** (ניתן ביום 09.03.2014), לפיהם:

"...בפסיקה מקיפה ועקבית, שב וחזר בית משפט זה על הצורך לנקט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד במקרים לעבירות שעוניין נהיגה פרועה ונטול-רטן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חי' אדם - הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק - הנעשית תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות, ומההוראות ציוו' הגורמים המופקדים על אכיפתם. תכליתה של מדיניות ענישה זו לבטא מסר של גמול והרתעה לעבריין המתפרעים בנהוגה בכבישי הארץ, מסקנים חי' אדם, וממלטים מגורמי אכיפת החוק אגב סיקורם הם, ולהՐתיע עבריינים פוטנציאליים מהתנהגות עברינית דומה.."

על מנת לשרטט כדביי את מתחם העונש ההולם עיניי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות בגין הורשע הנאשם דכאן. כאן המקום לציין, כי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים אלו הינה מגונת ותלויה **בנסיבותיו** של כל מקרה ומרקחה.

כך למשל, בפרשנה שנדונה במסגרת ע"פ 10/2002 **אלון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.10.2002) דחה בית המשפט

העלון ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 30 חודשים לrixio בפועל (פסילה לשנתיים)**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שענין **מעשה פיזות ורשלנות לפי סעיף 338 לחוק העונשין, הצלת שוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין **ומיסרת ידיעה כזבת**, לפי סעיף 243 לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי עת נהג המערער ברכב, מירוחם לכיוון דימונה, הוא נדרש על ידי שוטרים לעזרה. בתגובה, האיז המערער את נסיעתו והחל נמלט. המערער נסע בניגוד לכיוון התנועה,علاה על אי-תנווה, חזה צמות (כאשר אודם דולק ברמזור בכיוון נסיעתו). המרדף של השוטרים אחורי נמשך עד שูกבותיו של המערער אבדו. בו באותו היום, הגיע המערער לבאר-שבע, ודקוות לאחר מכן התקשר למשטרה ולחברת איתורו וטعن כי רכבו נגנבו. המערער מסר תלונה כזבת ברוח זו גם בתקנת המשטרה.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 8703/08 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.2.09) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 18 חודשים לrixio בפועל (פסילה לשנתיים)**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שענין **מעשה פיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, הצלת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין ונוהga לא רישון לפי סעיף 10(א) לפוקודת התעבורה**. עובדות מקרה זה לימדו, כי, המערער נהג ברכב מבלי שהוא בידו רישון תקף. נידת סמואה שהבחינה בו דרשנה ממנו לעזרה. בתגובה, המערער האיז את רכבו, ובעקבות כך החל מרדף אחריו, במהלכו הוא הסיט את רכבו לעבר נידת משטרה ונוגח בה. לאחר מכן ניסה המערער לבצע פנית פרסה, אולם הנידת פגעה ברכבו. גם בשלב זה לא זנחה המערער את כוונתו להו מלט, עד שנדרש היה להתייז לעבריו גז מדמע כדי להתגבר על התנגדותו.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 4836/11 **חאמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.1.12) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 14 חודשים לrixio בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שענין **מעשה פיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, הצלת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, עבירה גניבת רכב לפי סעיף 341ב לחוק העונשין**, עבירה החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 413 לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער פרץ לרכב בשכונת בית גן בירושלים. המערער הניע את הרכב והחל לנסוע בו שכוכונתו לגנוב את הרכב. בהמשך, בעקבות קריית איתורו, החלו מספר נידות סיור שהוא בסביבת האירוע בחיפוש אחר הרכב. שני שוטרים שהיו בנידות נפרדו זהו את הרכב והחלו לנסוע בעקבותיו. המערער הגביר את נסיעתו והnidות נסעו בעקבותיו, תוך שהשוטרים כורזים למערער לעזרה. בתגובה נסע המערער במהלך גבולה, עקף כל רכב שנסעו בכביש, אף גרם לנוגן קטענו שנסע בסמוך לבלום בפתאומיות לפni שהמשיך בנסיעתו. המערער עצר את הרכב על אי תנועה המשמש גם מעבר של הולכי רגל, יד מהרכב והחל לנום מהמקום. אחד השוטרים רדף אחריו המערער. רק כאשר השוטר שלף את נשקו ועצר את המערער, נפסק המרדף. המערער החזק ברכב כל פריצה שונים, בהם מברג, מפתח צינורות, להב של סכך יפנית, כפפת צמר ומטען שבור של רכב.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 5691/09 **גابرין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.10.09) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 24 חודשים לrixio בפועל (פסילה לשLOS שנים)**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שענין **שהיה שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל התשי"ב-1952, מעשה פיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וחבלה במאזיד - עבירות על פי סעיפים 275, 275, 338(1) ו- 413ה לחוק העונשין**, וכן נהiga לא רישון נהiga לא רישון רכב, הסתייעות ברכב לביצוע פשע ונוהga בקלות ראש (UBEIRUT LEPI SEUPIM 2, 10, 43 ו- 62(2) לפוקודת התעבורה). המערער, תושב הרשות הפלסטינית, שהה בישראל שלא כדין, באותו מועד הוא נמצא נהוג ללא רישון

ברכב, אשר לוחיות היזוי שלו שונות ושהורד מהכਬיש לצורך פירוק. שוטרים שהבחינו במערער הורו לו לעצור, אולם הוא נמלט בנסיעה מהירה תוך שהוא מסכן אנשים תמיימים שלרוע מזלם נקלעו לדרך. הוא שט עבר עדר כבשים, כמעט פגע בבעל החיים, ברועה ובילד צעיר (שኒיצל כאשר הספיק לкопוץ הצדקה). בהמשך, ה策טרפה למרדף ניידת נוספת, ותוך ניסיון של המערער לעלות לכਬיש 25 בו נסעה הניידת, הוא פגע בה וגרם לה נזק.

לפסקה נוספת מערכאות נמוכות יותר, ראו למשל: ת"פ (כפ"ס) 10-05-46689 **מדינת ישראל נ' חבבה** (ניתן ביום 7.9.10; ת"פ(קריות) 16-04-15662 **מדינת ישראל נ' קויקס** (ניתן ביום 17.7.20);

למединות הענישה הנהוגת בעבירה של החזקת סכין שלא כדין בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, ראו למשל: רע"פ 4079/10 **גבשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.3.10); רע"פ 2968/12 **אלזיד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.5.12); רע"פ 2932/08 **מרגן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.6.08); רע"פ 9400/08 **מוועטי נ' מדינת ישראל** (ניתן 20.11.08).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק העונשין)

מעשוו של הנאשם לא היה מתוכנן, להתרשםות. הואפגש באנשי-המשטרה באקרים, החליט להימלט מהם ופעל כפי שפועל בלחצה של הסיטואציה ולנוח הדחפים, המושפעים מבנה אישיותו וממצבו הנפשי. הנאשם עבר את העבירות לבדו וכל האחריות לביצועו רובצת עליו באורה בלבד. כתוצאה מהairoע עלולים היו להיפגע בגופם שני שוטרי משטרת ישראל ואף עברי אורח נוספים.

בפועל נגרם נזק למכוניות חוננות. הנאשם ביצע את מעשי-הUBEIRA בשל חששו להיבדק בידי השוטרים. הנאשם יכול היה לצורך הימנע מביצוע מעשי-הUBEIRA אף כי ברור שניתו לזמן חלק מההחלטה לבצע לחובת מבנה-אישיותו הייחודי ובוויו הנפשיות. לא הובאה ראייה, המלמדת שהUBEIROT בוצעו בקרבה לסייע לאחריות פלילית (סימן ב' בפרק ה'1); אין לפניה ראייה המלמדת שהמעשים בוצעו מפאת מחלת-נפש או כי מחלת-הנפש הקשתה על הנאשם את השליטה בדחיפיו. על כל פנים, קרבה לסייע העדר שפויות הדעת (אם צו קיימת), אינה צו, המצדיקה התחשבות בעת קביעת מתחם העונש.

בהתחשב בערכים המוגנים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם, במידה הפגיעה בהם, במединות הענישה המקובלות ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבירתי כי ראוי לקבוע למעשיו של הנאשם מתחם עונשה הנע בין **12 ל-36 חודשים** מאסר לrixio בפועל לצד עונשי מאסר על תנאי, פסילת רישון נהיגה ופייצויים לטובת בעלי כל-הרכב שנפגעו.

נסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא לחוק העונשין)

משנקבע מתחם העונש ההולם, הגיעו השעה לגזר עונשו של הנאשם מתוך התחשבות בנסיבות **שאיןן** הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ג(ב) לחוק).

כפי שניתו היה להיווך ממשיעת דבריו של הנאשם, דברי אביו ודברי הפסיכיאטרית, שהייתו של הנאשם מאחורי סוג ובריח משפיעה עליו מאוד לרעה; בני-משפחה סובלים סבל ניכר כתוצאה ממאסרו. כתוצאה מהמאסר נעצר מהלך חייו של הנאשםقلיל. הוא נטל אחריות על המעשים אף כי נטילת אחריות זו, כר' לפי שירות המבחן, מצומצמת ובאה מעמדה קרבנית. הנאשם שיתף פעולה באורה מלא עם רשות אכיפת החוק, הודה בעבירות ובכך חסר זמן שיפוטו ניכר.

נסיבות חייו קשות, בפרט בהיבט של בעיותו הנפשיות וההתמכרות. לו עבר פלילי בתחום האלים (תקיפה, תגרה והחזקת סכין) ואף תלוי ועומד עבינו עונש מאסר מותנה שהוא בן-הפעלה.

בהתחשב מכלול מצאתי לנכון להטיל על הנאשם **14 חודשים מאסר לריצוי בפועל**.

כן מצאתי להטיל עליו 9 חודשים מאסר על תנאי לבן יעbor במשך 3 שנים עבירה על סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין ו-3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעbor עבירה על סעיפים 275, 275(א) או 413ה לחוק.

כן מוטלות עליו **3 שנות פסילת רישון נהיגה** שיורכו מיום שחררו מן המאסר.

מצאתי, כי יש מקום להורות על **הפעלת עונש המאסר על-תנאי** בגין חודשים ימים התלויה ועומד נגד הנאשם בהתאם בכך שמשעי העבירה שבביצועם הורשע **כוללים בחובם יסוד של שימוש באלים** (לענין זה ולמבחן להפעלת התנאי, שאינו טכני-פורמלי אלא מהותי-עניני, ראו למשל: ע"פ 1867/00 **מדינת ישראל נ' גוטמן**, ניתן ביום 27.6.00; ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 16.6.80; ע"פ 6420/10 **סלנסר נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 23.8.11).

עם זאת, מצאתי להורות על **חפיפת עונש המאסר המופעל** **לזה שהוטל בגין-דין** זה מתוך התחשבות בכך שב.swaggerות שבahn הורשע הנאשם כתעט לא נכלל יסוד של **אלימות מכונה וזרונית כלפי הזולת** וכי האמור במשיע אלימות הנובעים מפעולה פיזיה ומחוסרת אחריות. מבונן זה, מידת הזיקה בין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה לבין העבירות דכאן אינה גדולה. טעמים אלו מצדיקים השתת העונשים באופן חופף (ראו לענין זה: ע"פ 2336/16 **ழראיב נ' מדינת ישראל**, פסקה 32, ניתן ביום 14.12.17).

התוצאה היא שיהא על הנאשם לרצות **14 חודשים מאסר מיום מעצרו**.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' בטבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017.